

Robert Vuijsje Alleen maar nette mensen (fragment)

Hallo Rawana

„Ik zal het even uitleggen.“ Mijn moeder stond achter de witte Jan des Bouvrie-tafel, die vol stond met eten dat ze had gekookt voor haar verjaardag. Aan de andere kant van de tafel stonden de zogenaamde vrienden van mijn ouders, onder wie de hoofdredacteur van de kwaliteitskrant, de beroemde columnist, en Bas en Daan, met hun ouders en hun verkeringen.

„Dit zijn de flensjes met eendenlever en crème fraîche,“ begon mijn moeder. „Daarvan mag iedereen er twee pakken.“ Ze legde nog twintig gerechten uit.

Na vijf minuten zie ze: „Hier zijn de borden en het bestek. En vergeet niet een servetje te pakken.“ Mijn vader ontkurkte, met een zachte plop, de eerste fles Piper Heidsieck.

Iedereen ging eten pakken en met elkaar praten. Rowanda en ik pakten geen eten, niemand kwam met ons praten. Tot de beroemde columnist vroeg, met een glas in zijn hand: „Dus dit is Rowanda?“

„Dit is Rowanda,“ bevestigde ik.

„Je moeder heeft me over haar verteld.“ Hij hield, net iets te lang, haar arm vast. „Wat doet Rowanda voor de kost?“ Ik wees naar Rowanda. „Het kan zelf praten. Vraag het aan haar.“

De beroemde columnist keek naar Rowanda, net te lang, en vroeg: „Wat doe je voor de kost?“

„Wat doe ik voor de kost?“ zei Rowanda. „Wat doe jij voor de kost? Dat vraag ik toch ook niet.“

„Dus jij weet niet wie ik ben?“ De beroemde columnist wachtte dat Rowanda serieus antwoord zou geven op deze vraag.

180

AUTOR

Robert Vuijsje Samý slušný lidi (úryvek)

Nazdar, Rawano

„Počkej, vysvětlím ti to.“ Máma stála za bílým designovým stolem plným jídla, které na své narozeniny navařila. Na druhé straně stolu stáli takzvaní kamarádi mých rodičů, mezi nimi šéfredaktor seriálních novin, slavný sloupkař, a Bas a Daan se svými rodiči a známými.

„Tohle jsou lívanečky s kachními játry a cr?me fraîche,“ začala máma. „Každý si může vzít dva.“ Vyložila ještě dvacet dalších pokrmů.

Po pěti minutách řekla: „Tady jsou talíře a příbory. A nezapomeňte si vzít ubrousek.“ Táta s tichým bouchnutím otevřel láhev piper-heidsiecku.

Všichni si šli pro jídlo a začali se spolu bavit. My s Rowandou jsme si jídlo nebrali, nikdo se s námi nebavil. Dokud se slavný sloupkař se sklenkou v ruce nezeptal: „Takže tohle je Rowanda?“

„To je Rowanda,“ potvrdil jsem.

„Tvoje matka mi o ní vyprávěla.“ Držel ji za paži o něco déle, než měl. „Čímpak se Rowanda živí?“ Ukázal jsem na Rowandu. „Ono to umí mluvit samo. Zeptej se jí.“

Slavný sloupkař se zadíval na Rowandu o něco déle, než měl, a zeptal se: „Čímpak se živíš?“

„Čím se živím?“ opáčila Rowanda. „Čím ty se živíš? Já se tě na to přece taky neptám.“

„Tak ty nevíš, kdo jsem?“ Slavný sloupkař očekával, že mu Rowanda dá na tuto otázku seriózní odpověď.

Rowanda si lokla šampaňského a zeptala se mě, jestli máma taky

181

AUTOR